

Antoni Gościński

"Chrzest udzielany nawet przez heretyków...], J. E. Vercruysse, "Gregorianum", 51, 1970, nr 4 : [recenzja]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 15/1-2, 314-315

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

B. Gangoiti, O. P, *Introductio in theologiam iuris canonici* (s. 456—502).

Autor zapytuje najpierw czy oprócz dyscyplin prawa kanonicznego już istniejących konieczne jest stworzenie nowej nauki, mianowicie teologii prawa kanonicznego. Za potrzebą takiej nauki, zdaniem Autora, przemawiają liczne prawdy teologiczne zawarte w Kodeksie Prawa Kanonicznego. Te prawdy teologiczne, tak eklezjalne jak i moralne, równocześnie są elementami prawa kanonicznego, ponieważ z woli Chrystusa stanowią o strukturze Kościoła. Eklezjologia i teologia moralna zajmuje się nimi, ale z własnego punktu widzenia. Zaś prawo kanoniczne, historia prawa kanonicznego, kościelne prawo publiczne, konstytucyjne prawo kościelne nie traktują o zawartych w Kodeksie Prawa Kanonicznego prawdach teologicznych jako takich. Winna się nimi zająć teologia prawa kanonicznego. — Zadaniem teologii prawa kanonicznego będzie wyszukanie w całym Kodeksie Prawa Kanonicznego elementów teologicznych, a następnie opracowanie ich i przedstawienie w formie dostosowanej do obecnego życia kościelnego. — Bardzo cennym uzupełnieniem artykułu jest zebrana obszerna literatura na temat teologii prawa kanonicznego.

Recenzje (s. 503—530).

Książki przysłane do Redakcji (s. 531—533).

Indeks ogólny (s. 535—538).

Ks. M. Pastuszko

GREGORIANUM, 51 (1970), nr 3, ss. 433—384. — Charakter świecki i uświęcenie życia w Instytutach świeckich (*Secularite et consécration de vie dans les Instituts séculiers*). Jean Beyer S. I.

Mimo aprobaty udzielonej w 1947 r. przez Piusa XII, prawo kościelne do dziś dnia nie określiło jasno i jednoznacznie istotnych cech Instytutów świeckich. Stąd trudności i problemy. Najważniejszym wydaje się ustalenie pojęcia świeckości tychże Instytutów. Szczególnie dotyczy to Instytutów łączących kapłanów diecezjalnych. Dalszym zagadnieniem jest czy wszystkie Instytuty muszą ten charakter świecki posiadać oraz co odróżnia je od Instytutów religijnych. Autor rozważając te problemy dochodzi do wniosku, że Instytuty świeckie powinny w pełni zachować charakter świecki. Ich działalność opiera się bowiem na specjalnym i osobistym powołaniu Bożym do pracy apostołskiej, w którym zawarte jest zasadnicze dążenie do uświęcenia się, ale dołączony specjalny obowiązek pozostawania w świecie i prowadzenia apostołstwa w tych właśnie warunkach.

GREGORIANUM, 51 (1970), nr 4, ss. 649—677. — Chrzest udzielany nawet przez heretyków... (*Baptismus qui etiam datur ad haereticis...*). J. E. Ver cruyse S. I.

Rozprawa zajmuje się genezą i znaczeniem nauki Soboru Trydenckiego dotyczącej ważności chrztu udzielonego przez heretyków. Po przedstawieniu przebiegu dyskusji, autor analizuje treść uchwalonego na siódmej sesji Soboru czwartego kanonu o sakramencie chrztu oraz wiążącego się z nim dwunastego kanonu o sakramentach w ogólności. Uzupełnieniem rozprawy jest rozdział o późniejszych wypowiedziach dotyczących tego problemu oraz podkreślenie aktualności tego zagadnienia, jako jednego z momentów wyrażających jedność wszystkich chrześcijan.

Ks. Antoni Gościński

MONITOR ECCLESIASTICUS

Kwartalnik poświęcony kanonistyce, założony w 1876 r. przez ks. Kazimierza Gennari, późniejszego kardynała, do 1948 r. ukazywał się pod tytułem *Il monitore ecclesiastico*. Od 1949 r. pod obecnym tytułem redaguje go ks. Florencjusz Romita, aktualnie będący podsekretarzem Kongregacji dla Spraw Duchowieństwa. W 1968 r. kwartalnik zmienił wydawcę. W miejsce dotychczasowego rzymskiego Desclée, drukuje go M. d'Auria, Editore Pontificio w Neapolu. Ze zmianą wydawcy nastąpiła też zmiana profilu kwartalnika; z komentarza czysto prawniczego, przekształcił się w „commentarius de re canonica et pastorali”. Czasopismo posiada pięć działów: 1) *Acta Summi Pontificis et SS. Congregationum*, 2) *Iurisprudentia S.R. Rotae aliorumque Tribunalium Ecclesiasticorum*, 3) *Studia et Consultationes*, 4) *Documenta*, 5) *Recensiones*. Nie wszystkie te działy są jednak reprezentowane w każdym numerze kwartalnika.

Vol. 94 (1969), fasc. I

I. W dziale *Acta Summi Pontificis et SS. Congregationum* znajdujemy: 1) tekst Uroczystego wyznania wiary, ogłoszonego przez pap. Pawła VI dnia 30 czerwca 1968 r., 2) Deklarację Specjalnej Komisji Kardynałów dotyczącą katechizmu holenderskiego. Deklaracja z dnia 15 października 1968 r. jest zaopatrzona w bezimienny okolicznościowy komentarz; 3) tekst *Normae quaedam* wydanych przez Kongregację Nauczania Katolickiego dnia 20 maja 1968 r., reformujących dotychczasowy system kościelnych studiów akademickich. Tekst został zaopatrzony w komentarz pióra I. Baldanza.

II. *Iurisprudentia S. R. Rotae aliorumque Tribunalium Ecclesiasticorum* przynosi trzy wyroki rotalne: c. Anné, nul. matr. ex conditione ab actrice apposita et non purificata, videlicet quod vir numquam laboravisset phtisi, z dnia 4 lipca 1967; c. Lefebvre, null. matr. sub